

2.14. Баш је Лукрецијина смрт (као повод) изазвала познати Тарквињски рат, током кога су Тарквињи прогнани из Рима [195].

За. Почетак рата. Прогон Тарквиња из Рима. VI в. п.н.е.

3.1. Док је вест о Лукрецијиној смрти обилазила Рим, у граду су избили немири против Тарквиња (против целог клана!). Јуније Брут скупља масу на Форуму. "Брут је узбуђену гомилу натерао да цара (Тарквиња Охолог - А.Ф.) лиши власти и да га прогна, заједно са женом и децом" [195, стр. 96, књ. I, бр. 59]. Почиње рат

3.2. После неког времена С. Тарквиње (насилник над Лукрецијом и виновник рата) био је убијен [195, стр. 97, књ I, бр. 60]. Детаље в. даље

3.3. После прогона С. Тарквиње се спасава бекством у току кога га је убио неки његов лични непријатељ "осветивши му се за раније непријатељство" [195, књ. I]

3.4. Велику улогу у "прогону царева" Тарквиња из Рима одиграо је познати Луције Јуније Марков (син) Брут [195, стр. 97, књ. I, бр. 60], [36, стр. 206]. Управљао је превратом у Риму, "задобио је... славу прогоном цара Тарквиња Охолог..." [195, стр. 98, књ. I]

3.5. Име (без самогласника): Н, МРК, БРТ, ЛЦ (Јуније, Марк, Брут, Луције).

318]. Теодат прогони Амалазунту на острво, где је наводно по његовој заповести и убијена

2.14. Баш је Амалазунтина смрт изазвала познати Готски рат, који је довео до прогона Гота из Рима и Италије [41], [121]

3б. Почетак рата. Прогон Гота из Рима. VI в.

3.1. Добивши вест о Амалазунтином убиству, император Јустинијан (на Истоку III империје) наређује улазак римско-византијских јединица у Италију с намером да прогна Готе [41, т. I, стр. 319]. Војска Манде (Мунда) напада Готе на копну, а Велизар с флотом креће на Сицилију [41, т. I, стр. 319]. Почиње рат

3.2. Годину дана после Амалазунтине смрти, Теодат ("насилник" над Амалазунтом и виновник рата) био је убијен [41, т. I, стр. 327]. В. даље

3.3. После прогона Гота "Теодат... тржећи спас у бекству, упутио се у Равену. Један Гот... лични Теодорихов непријатељ, сустигао га је у бекству и задавио" [41, т. I, стр. 327]

3.4. У време прогона Гота из Рима (тј. 533-538 год.) у њему је деловао познати Римљанин, који је имао највишу религијску дужност папе (понтифекса), Јован II Меркурије, Проектов (син), с брега (?) Целија [41, т. I, стр. 315,325,335]. Тај папа је владао 532-535 год. и, будући глава цркве, мора да је имао важну улогу (иако нисмо успели да пронађемо детаље његове "биографије") у догађајима тог бурног раздобља.

3.5. Име (без самогласника): Н, МРКР, ПРКТ, ЏП (Јован, Меркурије, Проект,